

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **J.K.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2024 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 12 marca 2024 r. sygn. akt IV Ka 4/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w

Krakowie z 5 października 2023 r. sygn. akt II K 679/22/K,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

a contrario

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;
2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z 12 marca 2024 r. sygn. akt IV Ka 4/24 utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z 5 października 2023 r. sygn. akt II K 679/22/K, którym to oskarżony J.K. został uznany winnym zarzucanych mu przestępstw (dwa czyny), przyjmując, że popełnił je w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregokolwiek

przestępstw, to jest ciągu przestępstw z art. 190 § 1 k.k. i za to na mocy art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku). Sąd I instancji warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata (pkt II wyroku). Ponadto Sąd zobowiązał oskarżonego do pisemnego przeproszenia wszystkich pokrzywdzonych w terminie 7 (siedmiu) dni od uprawomocnienia się wyroku (pkt III wyroku), orzekł o obowiązku zapłaty przez oskarżonego na rzecz poszczególnych pokrzywdzonych indywidualnie oznaczonych kwot tytułem zadośćuczynienia (pkt IV wyroku) oraz zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od zbliżania się do pokrzywdzonych (pkt V wyroku), a także zobowiązał do powstrzymania się od nadużywania alkoholu (pkt VI wyroku) i oddał go w okresie próby pod dozór kuratora (pkt VII wyroku)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego okazała się niedopuszczalna z mocy ustawy, co też implikowało konieczność pozostawienia jej bez rozpoznania.

W obowiązującym porządku prawnym kasację na korzyść, zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k., można wnieść wyłącznie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenia przewidziane w tej regulacji nie obejmują natomiast kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (Prokurator Generalny a także Rzecznik Praw Obywatelskich mogą wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie).

W niniejszej zaś sprawie J.K. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z 5 października 2023 r. sygn. akt II K 679/22/K został skazany na roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, a Sąd Okręgowy w Krakowie ów wyrok utrzymał w mocy. Obrońca w kasacji wywiezionej na korzyść skazanego nie podniósł uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k.,

zatem w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła żadna z podstaw określona w art. 523 § 4 k.p.k. uzasadniająca merytoryczne rozpoznanie kasacji w sprawie, gdyż wobec skazanego orzeczona została kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy pozostawił kasację obrońcy skazanego bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[WB]

[a.ł.]